

נמלא חשלוס הדרוש הזה. עוד מלאחי בספר אחר על ענין חנוכה ח"ל: דע' א) כי מה שאנו לריבין לתקן הוא זוג ז"ו ו"ו ויש כמה בחינות כי כמו שהאילנות יש בו ג' חלקים והוא קונו של יוד ואין משיגים בו אלא מהחלוטיו שבו שהוא הקרקפתא העלם המקיף המוחין ואינו אלא הלבוש וזה הלבוש בלבד אנו משיגים. והבחי' הב' מן המוחין דא"ר' ודעת ובאלו אנו משיגים הפנימיו' עומן ואע"פ שהם שלשה כולם תלויים באבא ונקרא על שמו כי הם מוח הוא מאבא. הבחי' הג' הם ז' מידות התחמוג' שהם הנהגות כל העולמות וכן יש צווג ז"ו ו"ו ג' בחי' א' ו"ק ופי' כשהיא עולה ב"ק שלו ושמ הם מודוונות וזה אינו חשוב כ"כ לפי שרמ"ח אכריה הם מו"ק שלו ולמטה עוד שאינם פב"פ ועוד כי החיבוק אינו בנופה אלא בהחילת ראשה ואינה בין הרין דרועין דמלכא. הבחי' ה' כשעולה עד המוחין שלו ושמ מודוונות ונש זוג ז"ו ונש שהוא נעולה מן הא' אינו חשוב כ"כ לפי שהבנה שלה הוא כנגד הפנים שלו ואינם פב"פ והחיבוק בלאר. הבחי' הו' כשהיא עולה עד הנקרה שלו והו מוכרז כי הוא פב"פ והחיבוק הוא בנוש' ממש ואי הוא נקרא גר כמ"ש בזהר רמ"ח איברים והרין דרועין דיליה המחבקים אותה הם ג"ה. והו נר שבת ונר חנוכה אלא שיש הפרש ביניהם כי נר שבת עולה היא למעלה עד הכתר שלו ממש ונר חנוכה הוא אשר יורדים כל הבחי' אליו אליה נמנה במקומה ולכן קיימת שמו של שבת קודש ובענין ההדלקה נר חנוכה קודש כי אם ידלוק של שבת קודש כבר עלתה ומה התועלת באחרת אבל יעשו לה הכנה בהדלקת נר חנוכה ויהיו בה האורות ואחר כך תעלה נר שבת:

אפי' באפי' כגודע בענין דרוש השופר של ר"ה ובהכרח יש הארה והשגחה זו על ישראל מלפני וענין אותה הארה הינה ענין מרדכי הנדיק כמו שנבאר בפי' ובראיתו אפי' את מרדכי שפי' הינה הארה והשגחה על ישראל בזמן הארה נתיישב שם ויש אשפי' ופי' יועזו ע"י ואר"ל כי זה אשפי' הוא נמשפ' גדולה ועלמה שקלה מכל שפי' יועזו ועלמה עלמה להרוג את מרדכי ולקטלו על העץ הוא זנבה של נחש המשך רגל הקוף כמבואר אלנו וכמו בס"ה שיר השירים ודי בזה. ואם ח"ו ככה יעלה ויכל אח"כ לאבד את שוגאיהם של ישראל יאו הש"ת ברחמי הוי' הארת מן העליו' והיא גדולה מרדכי ואשפי' ועל ידם נששפי' ישראל וכן הגדה הגדולה היא כמו שנבאר ויה ענין מרדכי והארתו. א) דע' כי הנה בזמן הדורמיטא דר"א לא בלבד יוצאין המוחין דר"א מנד נה"י דאימא וכנגסין בטוק' רחל בחיותה אב"א אלא (אף) גם המוחין דבנה"י דאבא בסוד ויבן ה' אליהם את הללע דא אבא ואימא ומלאי כי כמו בחיות המוחין ההם תוך ז"א היו יולאים מהם ב' האבות לחו ומבחי' הארת המוחין דאבא יולא יפקד מנד פנים דר"א ומבחי' הארת המוחין דאימא יולא רחל מנד אחריו גם עתה יולאים מרחל טוק' דר"א ב' הארות אלו ג"כ בלי ספק ולא עוד אלא שבהיות מוחין הנו' תוך הנקבה נתוספה בחי' הארת שלישית משא"כ בחיותה תוך ז"א והוא כי הנה בחיותה תוך ז"א היה היסוד דאימא נשלם בחי' דר"א והיסוד דאבא שהוא יותר ארוך כגודע היה נשלם בסיים היסוד דר"א. ממש ולא היה יולא מחד' ליסוד כלל אבל עתה בחיותה המוחין תוך הנקבה אשר היסוד שלה נוקבי' קרה מוכרח הוא שהיסוד דאבא יתפשט ויולא מוחין ליסוד נוקבא ולחן ויתגלה הארתו בגילוי נגוד לגמרי ויודע כי מה שהיה מתלבס ביסוד דר"א הוא בחי' העצמה של היסוד דאבא שהיא בחי' המלכות דאבא ואין ספק כי הארת זו הנעלית ממלכות דאבא היא הארת גדולה עד מאד. והנה שורש נשמת מרדכי הינה מן ההכנה היא ולכן על ידו הינה תשובת ישראל בזמן הארה ויה נרמז בשם מרדכי ממש שאר"ל שהוא לשון מירא דביא מ"ר דבי' והוא הנרמז מר דרור נר' מור עיבר והענין הוא כי ההארה הגדולה היא מר דרור זך וקרי בתכלית העובדה מפי יסוד דתוך' ולחן חו"ם פ' ודי נשפו מר כי עובר. וזהו הבין חפלת מרדכי שעתה לבחי' מלכות ומשנה למלך חו"ם הפסוק ומרדכי יולא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועצמת זהב גדולה והמשביל יבין כל פרטי הפסוק זה ענין יולאה זו מלפני המלך היא רחל ועצמת זהב גדולה מנד עטרה יסוד דאבא ולכן נקרא גדולה פ' הרסי' והתקנה קרה' נדונה זו בסוד הגדול הנבחר והנרמז גם מתעמיק קיבל היומו משבט בנימין ודי בזה ה' חו"ם קריאת' המגיד'ה ויכל התפשטותה בעת קריאתה לטעם פירסום הנש והוא ענין הארת עצמת מלכות דאבא המתגלות ויולאה לחן ולכן נקרא מנילה לשון גילוי ולמדין לגלותה ולפירסומה. גם מנילה בלא יוד היא עולה בני' ע"ח ממנין ג' היותה כ"ו כ"ו כ"ו שהיא ענין ז' מוחין דחב"ד דנה"י דאבא והתגלות שם בתכלית הארה חו"ם ענין היות היולאה קרה' אגרי'ת והקרה ספ"ה ויה דעין כחורה שנכנס כי ספר המור' הוא יסוד דאבא הנקרא חורה שנכנס לרת ספר כעין ו' ארוכה והמנילה היא ההארה היולאה מוחין ליסוד בני' ונש הוא ארוכה בצורת ו' ובעצמת מנילה ארוכה ודי בהעצות אלו אל המשפילים: **ואמנם** היות ימי הפורים האלו נעשים בכל שנה ושנה ולא הספיק לעשות בזמן ההוא לבדו העשם הוא כי השי"ת ברחמי רעה שאותה ההארה המתחדשת בחיות המוחין דא"ר' תוך הנקבה בזמן דורמיטא ז"א לא התבטל לעולם בכל שנה ושנה בימים ההם עלמס כי הנה אחר דורמיטא חוזרים פב"פ וכמומחין הם ב"א ואין בחי' ההארה זו יולאה אי כלל כנ"ל והארת מרדכי מהבטלה לגמרי ועלמס כפנים ורעה השי"ת שכל שנה בימי הפורים ביולא בהם אף אם יהיו ז"ו ו"ו פב"פ תתגל' ההארה הנו' בימים ההם ולא התבטל. והענין הוא כי בכל שנה בימים ההם כאשר יבנסו המוחין ברחל בסוד דורמיטא דר"א אשפי' שח"כ יחזרו

דרוש א' ג) בענין הפורים הנה נוסח ברכה אחרונה של המנילה היא חמשה מטבעות ואלו הם הרב את ריבנו והנן את ריבנו כי והם כנגד ה' גבו' הנודעות אשר על ידיהם יריב את ריבנו וידון את ריבנו כי בהם תלוי הדין והקמה עוד על ענין על הנסים ב' ג):

ועתה נבוא אל ביאור ענין ימי פורים והמנילה והמחזרי ומטות נמנה פורים והמסחה והשמחה. הנה נבחר אלנו בדרוש נוקב' דר"א ובענין מיעוט הידע כי בכל זמן של הגלות עומדים ז"ו אב"א כל ימי החול לולי בשעות התפלה ובשבתו ויבוא בזה כמו שנבאר שם. והנה כאשר רוליס לחזור פב"פ לרין שהקדים בחי' הפלת הדורמיטא על ז"א כדי שתיעשה הנסירה והוכל לחזור עמו אפי' באפי' כנו' בדרוש ר"ה ולחיות כי ענין מרדכי ואשפי' היה בסוף השבועים שנה של גלות ככל כגודע לכן אז כבר ביניהם החיל ענין חיקון ז"ו כדי לחזור אפי' באפי' ויגאלו ישראל. וענין החמה זו היא ענין הדורמיטא שנעשה אז בימים חו"ם הגדה העלומה שהיה אז לישראל אשר עליו נאמר והנה אימה חשיכה גדולה כו' ואר"ל חשכה זו גלות מדי שהמשך עיניהם של ישראל. וענינו הוא לפי שאי היה ז"א בסוד הדורמיטא ויודע כי הזמן הרשע. היה אוסטורלוגוס גדול כגודע בענין יפל שור הוא הגורל מיום ליום כו' ובפרט ב"מ' בס"ה כי הוא ועשרת בניו טוללים כל עשרה קליפין החיטוים וידע בהכחמו ענין מיעוט השגחתו ית' על ישראל בימים ההם להיומו בבחי' השינה ולכן חשב ועלה בלבו כי הזמן מוכן לאבד שוגאיהם של ישראל. חו"ם ענין ויטות הזמן עם האשכנזים אם יעלה בידם ענה זו והשיב לו הזמן ישנם עם כו' ודרשו רז"ל שן הוא האלה שלם והבן זה. ולהיות כי הדורמיטא היא היא לטובתן של ישראל כדי שתנסר הנקבה מאחוריו ויחזרו פב"פ ויגאלו ישראל ויבנה בית המקדש לכן התייעט שניהם כי בזמן ההוא שהאלוה שלם הוא ישן יקיימו הם לאבד ולהשמיד שוגאיהם של ישראל כדי שלא ישררו הפילו מתי מעט שהיו ראויים לגאולה וע"כ לא יבנה בהמ"ק. ויודע' עלה הזמן מן שמש' ספרא בני וכתביהם אל האשכנזים הנק' אהתשפחה בספר עורא עד שביטלו בנין ב"ה בראחוס כי הניע זמנו להבנות ודי בזה. והנה אף בזמן הדורמיטא אין הנקבה ישנה כי אז מסתלקין המוחין מן ז"א וכנגסין בנקבה כדי להבניה ולתקן פרט' כדי שתוכל לחזור

הגרות ובאורם: א) בכפ"י כבודנו לוח מן דע עד סוף הדיוט. והרב ש"ס העיר ג"כ על זה וכתב ולא ידעתי היכן נלקח והדפיסו איחיו וכחך עוד שלא וכן להכינו ולעמיד שהוא מולדו. ע"ן כס' הליקוטים פ' חילדות דל"ב ספ"א כמקרא הלבוש זה ע"ח ספ"ו ספ"א שער הקהיות דף ע"ח ע"כ ע"כ פ' תל"ה פ' ע"ח דנ"ן: ב) פ"ה פ"ה ופי' משער שורים וכחך הרב ש"ס מסידור הרב ש"ר שלום ויק"ל ויול כל אלו הנינוט דפריס הם כו"ף הכללים דלגלוג הננה וכן הוא במיעדים פמה כביעות הכות ר"ה ויה"כ שכתובים נחריים כל הכנה הוא לתקום הוא שפ"ח מתעורר הענין הוא שור הפסס אלא שאינו כפועל לפי שאינו אלא התעוררות הקדושה שתעורר נד הקל' היא להניע כדי שלא תשלוט עיד כיוון שכתב נבנה הקדושה דשפס ראשונה מתנבר עתה בכל פ"ס ל:בניע הקל' וכו' ברחמי המחיל ובתעורר הספיעים כו' ומבואר כ"ו דבריו האר"ו ז"ל וילמדינו ז"ל"ה ג) א"כ כתב אב"ח מירי ז"ל וז"ל שעתה מהרה"י הטקן ברה"א למירוי ז"ל כנית הנכנסת של אשכנזים כיום ט"ו לצדד שהיא יום ה' של פורים כשימי נשפס ת"ו לא היה אומר על הנסים ח"ס. גם אתי רחמי למורי ז"ל כניס ה' כל פורים נדמסק ליה אומר על הנסי'. והנלעד' כי פורים הוא כי נענין המספיק נמתידי לא ס' מספיק' המאנס בכ"ר מלוח פירוס כמי מלוח מנה נס מחזק לאכוינטים גם כיום ה' היה טהג לעשות כן מספיק' ד) ע' כמבאר בכ"כ כי ב' יחזרו

בר"א ז"ר ספר
בנוק' זה אגרות

מנות הם א' מד אבא שהוא מ"ג מנות כאשר ידעת ואחד מד היסוד דא' כ"ל וס' א"ש שהוא יסוד דאבא לרעהו שהוא היסוד דא' כי אם היות אבא גדול הנה בהיותו יורד למקום יסוד ז'א נקר' רעהו ע"ד הו"א כשיורד ב"י" שחמך עליו שלף א"ש נעלו ונתן לרעהו ומתנת לאביונים הם מד אבא וכן ב"ב א' חו"ן כי הם מד הטוק' והם ב' מתנות לב' אביונים שהם ל"ה שהם אביונים כאשר ידעת בסוד הערבה לא ריח ולא טעם ונקראו אביונים כי אימא עד הוד אהפסטי. וגם מ"ש רז"ל כי בימי הפור' נותנים לכל מי שפושט ידו הענין הוא כי הגבאי של לזקה הוא היסוד ובימי המול אשר הוא יסוד דו"א לרדך לראות למי נטק הדקה אבל עמה שהוא יסוד דאבא הארה גדולה אין להקפיד אלא כל מי שפושט ידו נותנים. ומ"ש רז"ל חייב אינם לבסומי בפוריא עד שלא ידע בין אזור המן לברוך מרדכי כי הטנה הוא כי לעולם חוך הקליפה יש טיזן של קדושה המאיר בטובה וממיה אותה ולכן לרדך לומר ברוך המן להמשיך אל הניטון הוא אור ולכן לרדך לומר בלא טנה אשר הוא יסוד דו"א לרדך לראות למי נטק ח"ו בטונה יאיר גם אל הקליפה ח"ו. ונלפ"ד כי כשאתו ממשיכין אור מוח הבינה ברחל ע"י שפית' יין בריבוי גדול יש הארה גדול' שיש בה כח להאיר גם אל הניטון שהוא אשר בתוך הקליפה ולרדך לכיין באבילה בב' איותיה י"ה יודיין ולכיון שהם של ע"ב ובשתי' לב' י"ה של ס"ג ששולים כמנן יין כזה יוד' ה"י יוד' ס"ג ולכיון שהם המשיך אליה מוחין דחכמה ע"י אבילה ומוחין דבינה ע"י שפיה ולהיות כי הטוק' גוברת מוח בינה גובר ולכן לרדך השמיה מרובה מן האבילה והוא אכילה אכ"ל י"ה שפיה ש"ה ר"ל שישמטו אליה המוחין אשר כולם בסוד י"ה כמבואר אללנו במקום אחר שהם בסוד חו"ב הנקרא י"ה כי הדעת שלה היא ק"ל ולי"ת בה אלא נהירו דתרין מוחין גלפין בה כמבואר אללנו במקום אחר :

יחזרו פכ"פ לא תחבטל ההארה הנו' ותשאר עם קיימת ונרשמת אף גם אחר הסתלקות המוחין האלו ממנה ויחזרו ב"א. ח"ס מ"ש הכתוב וזכרם לא יסוף מזרעם כי אותה ההארה היא עשר' היסוד זכר דאבא הנקרא זכר כנופש וזכרם זה לא יסוף מזרעם בימי השורים שכל שנה ושנה כנו'. לכן לפת"ל כל הספרים יתבטלו חוך ממגיל' אסתר והטעם הוא כי לעולם לא היה גם גדול כזה לא בשבתות ולא ביו"ט להתקיים ההארה זו אף אחר הסתלקות המוחין מן הנקבה אלא בימי השורים בלבד ובכתי' זו יש יתרון גדול אל פורים על כל שאר הימים אפילו בשבתות ויו"ט :

והנה

בכל שנה בימי השורים כדי לקיים ההאר' הנו' אנו לריבין לנשות ג' מנות והם קריאת המגילה כדי להמשיך ולגלו' ההארה הנו' היוצאת לחוך. בגילוי והנה לריכות ב' בחי' אחרות והם אלו החי' בחי' ההארה היסוד הוא דאבא ברחל לזרדך טיקון בנין פרטופה כי לכן נכנסים המוחין הנו' בה כדי להגדילה ולפסוקה פרטוף כנו' וזה נעשה בסוד **מתנות לאביונים** כי רחל נק' עני ואביון והיסוד דאבא הנקרא לדיק נטון לה נדקה ומתנות והארות הוה מתקיים ע"י שאנו נותנים למטה מתנות לאביונים וע"י מטה זו נעשה דוגמת' למעל'. ובחי' הב' היא כי אחר שנתקן פרטוף רחל עצמו ע"י הדקה ומתנות לאביונים עוד לרדך הארה שחתיקים בה בסוד המוחין עלמן שלו המהלכשין חוך פרטוף י"ם שלה בעת הדורמיטא כנופש. ולרדך שחתיקי' האר' הנו' במוחין שלה כל הימים ההם הנקרא פורים וישאר קיימת עם אף גם אם יסתלקו המוחין דא"א אחר הדורמי' ותחזור פכ"פ ועכ"ז תשאר האר' המוחין ההם קיימים במוחין שלה ולא יסתלקו לגמרי כבשאר הזוגים כנ"ל א' וענין זה תלוי בקיום מטה אחרת והיא לעשות **עודות פורים משה ושמה** וזו ענין אבילה ושפיה כמבואר אללנו שהמוחין של הנקבה נקרא **י"ה** ונעשים ובחי' י"ה והם נמשכין בה ע"י אבילה ושפיה וזו פי' אבילה אכ"ל י"ה שפיה ש"ת י"ה כי ע"י המאכל והמשתה נמשכין לה מוחין הנקרא י"ה. גם נרמזה הוא עלמה במלת אבילה שהיא בגי' אר"י ע"י לרמוז כי אלו המוחין של י"ה נמשכין ע"י האבילה הם בנקבה הנק' אר"י. גם אסת"ר היא בגי' תרס"א והנה הם אר"י במילואו הוא תרע"א והנה עם אסת"ר חסרה י' ובתוכה מסתתרת הנקודה הפנימית עלמה הנק' י' של אר"י הנק' אסת"ר על עם שסתתרת: עד כאן הגיעו דרושי הרב זל"ס"ה וענין משלות מנות איש לרעהו לא כתבארו מפי הרב ז"ל ושואר רמז לענין האר' יסוד דדכורא היתון ליסוד דטוק' והם נקראים איש לרעהו יסוד ליסוד כנלפ"ד. א"ש"ש עד כאן הגיעו כל ספר הדרושים של הרב זל"ס"ה ולא הפלתי דבר א' מדבריו אר"ה תל"י כ :

רבו פרסופה = כליה

כמו בקודש בחיצויות

אסת"ר בגי' ששנה גם אסת"ר בגי' תרע"א כמנין אר"י במילואו הכונה הוא כי בש"ש"ר"ל עונים קדיש ואומרים אמן מקבלים אז הארה מב' אל. א' של ז"א שהוא אל רחום ומנון. וא' מא"א שהוא מי אל כמון ופירושו אל של אר"י מאיר באל של ז"א ואז ז"א מאיר בטוק' פכ"פ לפי כי אל הוא בפנים והארה הוא בפנים ואלו הב' אל במילואם עולים ש"ע נהורין והארה הנו' הוא בעני' אמן ולכן אמר דוד ע"ה מלא פניהם קלון זו אמן כי מאחר שהם לא האירו באמן ב' אל א' של אר"י וא' של ז"א מלא פניהם קלון שלא רע לקבל מאל העולה קפ"ה יהיו לו קלון ששולה ג"כ קפ"ה עם הכולל. ויבאשו שמה' ה' פירוש כי שמה' הוא סמלכות שנקרא עם והוא אר"י והויה ששולים אמן. ושמה אסת"ר המלכה כאשר לבשה בגדי מלכות ובאה לדבר אל המלך וכשנכנסה לבית ע"י מקום הקליפות הוסר הארת אר"י ולא נשאר בה רק הארת ז"א שאם לא הייתה לה הארה אפילו מו"א הייתה שמורה ולא ירקקת ולכן היא אמרה אלי אלי למה עזבתני ש' מאלו האלו שהוא של אר"י למה עזבתני ולא האירו לה שניהם יחד :

גדוה וביאורים: א' שאחר התפלה מסתלקים המוחין והשולמית יורדין כמבואר ליל: כ) עיד נמאל כחוכ ש"כ מסתכית מורטו הרב החסיד ח"י ישקן ישראל ג"א זל"ס"ה וי"ט וי"ט מנות כ' (והוא מפ"ח דף ס"ג פ"ד) : ג) ות"י השלמתי להניח ולסדרו כשנש"ת עם הגאות וביאורים בשנת תרס"ב ל"כ כשומר כהילול דרש"י וי"ע וברוך שמו ויתעלה על רוב חסדו שהייתי וקיימתי והגשתי לזמן הזה ומעשה יסחור הולמים בשע"כ הזה אשר הוא כולל כדורו ובסודו ויחתיין העשות אבר נפלים משני המדפיסים הראשונים יגם עתה לא יתשרבו דברי רביני האר' ה"י א"ש אלקים טר"א עם שאר הגיות אבר כשמה מקיימות לא היו ניכר בין דברי רבינו ל"ע עם שאר' הגיות ושמה כל אשר יוצא של תפ"ח דברי רבינו למעלה ושאר' הגיות למען כאשר עשיתי כש"ה אשר פורני הש"ת להדפיס לז"ו בשנת תר"א כווארשא יזנני הש"ת ברוך רחמי וחסדו לניכר כבינה טובה ובאר"י ימים ושנים כירושלם שה"ל לפע"ד הש"ת עבודה שמה אני וזנתי הכבודה מיום כח ירחמיאל נ"ש. ויזנני הש"ת לראות יום י"ה אור הלנגה כבוד החמה ואור החמה י"ה כשפיה ומליון מלא חורה ודבר ד' מירופלים יהי כבוד ד' לעולם ישמה ד' כמשעו כשחירת הקטן שנקטנים ממה. **שנחם מעונבך בלא"ה מ"ה שלום ז"ל**

תם ונשלם שבה לאל בורא עולם.

מפתחות לשער הבנות

אמר השיר שמואל בן הרב המחבר ז"ל כראותי כי אחרי בלתי היה לי עונה להפדן כגן עין ולבלי מען החיים ולסחות מימי הנכר הגדול נהר שרת השמיים והרבים וקרתי ושחיתי מים זנונים ומתוקים כל חוך אומר לי לי כבוד אשר יסדתי לפניך ותקיתי סדר נאה וישה כסחתי שפירם והיה כל מבקש ה' יכנס בשער ההוא אשר לנו חסן האמת עדיין העיקר חסר מן הקרב הקרב אל משכן ה' כי לא ידע למלוא אח האבה' היכן אהלו חפץ או אלא מי הוא חינה ולכן לעומת שכל בן יו"ך ומאות' אין בידו להיות בו מפתחות שכיח החמדה לא נספרי בידו לכן אמרתי אני אל לבי לפרות ולהכין ולמאור המפתחות כיד שלוחי דרחמיאל ויזכו ומלחן גבוה כש"ע ומשה פרוסה על להם הפנים חמים אל כל עבריהם ודברי מור' עני' כמקומה ועשירים במקום אחר והיו למאורות ולאחות מורה כדרום שלחן גשון איש של דגלו יתנו ויהיו מאד מטיים מלאכתיו למלאכת השמים כדבר דבור על אופניו כהר ונהיר יציר וסחיר הוא החשברי בר ולחם ומזין לנשות ולחם לכל שאל די מחסורו אשר יחסר לו מכריו ואומר מלך בעש סס הי :

הקדמה א' קטנה בענין התפלה	בד"א ע"א	אזכרה שקודם התפלה יקיים מנות ואהבה לרעד כמון	שם
כוונה שם אר"ייתא בשומע תפלה	שם	אזכרה שלא יכניס האלכשות בתוך האזן בתפלה	שם ע"ג
הקדמה א' בענין לרות המשיח	שם ע"ב	בענין אהבת החברים שרדך מאד מאד	שם
אסור לאדם להפגל תפלתו בעלפון	שם	אזכרה שלא להרים קול ביהרם שאם וכפרע בחול	שם

כל גדול הנקבה אינו אלא ע"י נה"י דז"א וכיון שנה"י דז"א עדיין הם ריקנים כי אין בהם מוחין וח"ו"ג ולא שום דבר אוך כלתה בנוק' להתגדל פרלופה כיון שהיא מן החזה שלו ולמטה ל"ל:

ח' לריך שהדע יש כמה בחינות מלכות נתקנים יש פרט ופרט דפרט מה שכתב בשצטב שצעות נתקנים חצ"ד חגח"ס דז"א וחצ"ד חגת"ס דנוקבה זה מדבר על פרט דפרט דהיינו הז"א יש לו חצ"ד חגת"ס וכל אחד מחצ"ד חגת"ס יש לו חצ"ד חגת"ס בשצוב ראשון הנתקן פרלופ החכמה בכל לילה משצוב א' יש המשכת ללם שלים לפרי של אותו לילה נמלא ליל א' גדלות ראשון דאצא ממשיכים לפרי דאותו לילה ללם שלים חצ"ד חג"ת נה"י נמלא מלכות דאותו פרט נתקנית באותו לילה עם ז"א דפרט דאותו לילה, ומה שכתב צליל שצעות נתקנים נה"י דכללות ונה"י דפרטות כלומר נה"י של העוצי שהוא כללות ונה"י דשצטב צחי שהם באורך, אצל נה"י דפרטות דפרטות של כל לילה נתקן כולו ז"א ונקבה ע"י הצרכה נמשך ל"מ וע"י המעשה נמשך ה"י, וכרצ יפה שעה שהקשה יען לא ראה הרש"ש שכתב צעוצי וצאורך וגם פירט פרטים רבים לפיכך ילא לו קשיות, ה' יע"א.

ענין פורים

רא' כתב הרב צשה"כ ענין פורים ד' ק"ט ע"צ ד"ה דע כי הנה בזמן הדורמיטא דז"א וכו' מלכד נה"י דאימא נכנסין צנוק' אלא גם המוחין דנה"י דאצא נכנסין צסוד ויזן ה' חלקים את הללע דא אר"א וכו' גם עתה יולאות מרחל נוק', דז"א צ' הארות אלו גם כן והם מרדכי ורחל וכו' ואין ספק כי הארה זו הנגלית ממלכות דאצא היא הארה גדולה והנה שורש נשמת מרדכי היתה מן ההארה בגדולה הדיא וכו' נמלא בזמן הדורמיטא נכנסין צנוק' נה"י דאר"א ומהארת יסוד דאצא הנכנס צנוק' ויולא לחוץ יולא מרדכי, וז"ש הפסוק ומרדכי ילא מלפני המלך וכו', וכתב הרב צע"ח צשטר כ' ש' המוחין פ' ע' ד'. ס"ה ע"א וז"ל ואח"כ צעת הנסירה מסתלקין נה"י דאר"א וצ' צחי חכמה שהם מ"ה דמ"ה ומ"ה דצ"ן הנתונים צנה"י דאצא וחסדים צין דאצא צין דאימא נשארין צסוד מקיף על ראש ז"א והשאר שהם צינות וגבורות שהם צ"ן דמ"ה וצ"ן דצ"ן המתלצבים צנה"י דאימא נכנסין צנוקבה ונגדלת, נמלא מה שנכנס צנוקבה נה"י דאימא דוקא, וגם כתב הרש"ש צסדור צכונת צאצבה דעמידה מוחין דאצא עומדין על רישא דז"א ונה"י דאימא נכנסין צנוקבה, **דשאלה** היא מקום אחד אומר נה"י דאר"א נכנסין צנוק' צעת הדורמיטא, ומקום אחד אומר נה"י דאימא לצד נכנסין, ואם נאמר נה"י דאימא לצד נכנסין כילד כתב שנה"י דאצא ג"כ נכנסין ומהארת יסוד דאצא הנכנס צנוקבה ויולא לחוץ ילא מרדכי וז"ש הפסוק ומרדכי ילא מלפני המלך וכו' ל"ל:

ב' השאלה זאת שאל אותה הרש"ש צע"ח שער המוחין פ"ט ותירן אותה הגבת השמש נ"צ וכו' ועיין צדרושי הפורים וצכמה מקומות שכתב שנה"י דאר"א נכנסין צנוק' צעת הנסירה ולי"ע **ואפשר** כי מה שכתב נה"י דאר"א היינו הצינות וגבורות דשניהם קודם החלוק המנס חונים נכנסים מלוצבים רק צנה"י דאימא לבד, **ואפשר** שזה הענין הוא כשנכנסים המוחין לצורך זוג יעקב ורחל או לאה במו

כמו בתפילת החול, אבל כשהזווג הוא דו"ץ הגדולים כמו בשבת ויו"ט או בכללות כ"ד שעות אז לריך שגם הנכ"י דאבא יכנסו זה עכ"ל, וה' **שמשי** השני. צעמוד צ' הדק צסופו פירש דבריו מ"ש נה"י דאינא לצד בחול ר"ל צ"ן דמ"ה וצ"ן דצ"ן ומ"ש בשבת וציו"ט נה"י דאו"א כלומר כפי פי' הצי הוד וחלי יסוד השמאלי דאבא, והוד וחלי יסוד שמאלי דאימא שהם מ"ה דצ"ן וצ"ן דצ"ן, ופירש ר' **שד"ה** המ"ה דצ"ן שהיה צהוד דאבא נתלבש צלח דאימא והצבורות שהיו צחלי יסוד דאבא נתלבשו צחלי יסוד דימין דאימא ונכנסו נה"י דאימא לצד וצחוכם מוחין דאו"א ונקראים נה"י דאו"א יען שא"א היסוד שיתחלק לצי חליו יתלבש צנוקי והליו ישאר למעלה, ונשאר לנו ה'אלה כפי פירוש ר' שד"ה א"כ יסוד ראבא לא נכנס צנוקצה א"כ כילד ולא מרדכי מהארה יסוד דאבא, ותירץ מוחין דהוד וחלי יסוד דאבא המתלבשים צלח וחלי יסוד דאימא הנכנסין צנוקצה לוקחים לצוש מהוד ויסוד דאבא ונכנסים צנוקצה ומזה הלצוש המתפשט תוך הצוקצה מהארתו יולה מרדכי נמלא נקראים נה"י דאימא ונקראים גם נה"י דאבא נכנסין צנוקי וז"ש הפסוק ומרדכי ילא מלפני המלך מהארת לצוש נה"י דאבא, מה"ר שד"ה :

רב) ש' כתב הרב צשה"כ ענין פורים די ק"ט ע"ג ד"ה וז"ל קריאת המגילה וכו' גם מגילה צלא יו"ד היא טולה צגי ע"ה כמנין ג' הויות כ"ץ כ"ץ כ"ץ שהם ענין ג' מוחין דחצ"ד דנה"י דאבא המתגלים שם צמלכות וכו' נמלא ג' פרקין עילאין דנה"י דאבא נכנסין וצשאלת ר"פ ציארנו מה שנכנס צנוקי הוד וחלי יסוד דאבא והוד וחלי יסוד דאימא, ה'אלה מקום א' אומר ג' מוחין דחצ"ד דנה"י דאבא נכנסין צנוקי, ומקום א' אומר הוד וחלי יסוד דאבא נכנסין צנוקצה, ל"ל ה' יע"א :

ת' מה שכתב ג' מוחין דחצ"ד דנה"י דאבא המתגלים צמלכות, הם ישו"ת הנקראים צינה שהם כנגד או"א הנקרא אבא כנז' צשער הצצירה, ש' ט"י, ואף שאמרנו מה שנכנס צנוקי הוד וחלי יסוד דאבא זה בכללות אבל צפרטות יש לו פרטוף שלה, מרי שד"ה, אבל צפרי עץ חיים כתב היסוד כלול מנלה והוד, כיון שנכנס יסוד כאלו נכנסו נה"י שהם ג' הויות כ"ץ כ"ץ כ"ץ עכ"ד :

רג) ש' כפ"צ הרב צדף ק"ט ע"ג ד"ה והנה וכו' והנה לריכות צ' צחי אחרות והם אלו הא' צחי ההארת היסוד הכוא דאבא צרחל לצורך תיקון צנין פרטופה כי לכן נכנסים המוחין כנז' כדי להגדילה ולעשותה פרטוף כנז' וזה נעשה צסוד **מתנות לאביונים** כי רחל נקראת עני ואציון והיסוד דאבא הנקרא לדיק נותן לה לדיקה ומתנות והארות הזה מתקיים ע"י שאנו נותנים למטה מתנות לאביונים, נמלא היה לריך לתת מתנות לאביונים קודם ולצנות פרטופא ואח"כ לקרות המגילה ולהוליא הארת מרדכי, מדוע קודם מגילה ואח"כ מתנות ל"ל :

ת' עיין צשמן ששון ח"ג ע"ג ד' ק"מ אות כ"ד הציא השאלה ותירץ כל אלו ה' מלות הם כדי לקיים הארות כנז' דוקא והם ממטה למעלה תחילה לקיים הארת עטרת היסוד דאבא היולאת מוחין ליסוד דנוקי וע"י קריאת המגילה הוא גמשך ומתגלה גילוי גמור ומאיר צכל העולמות צי"ע שנית ע"י מתנות לאביונים לקיים צה הארת היסוד דאבא עלמו אשר נכנס והיה צה לצורך צנין

פרלופה וכו' ועיי סעודת פורים והוא להעמיד ולקיים הארת המוחין שכיב זה מבחי' הוכי' דא"ח שנכנסו צנוקי' ללורך צנין גופה צעת הדורמיטא דז"ח ונסחלקו אח"כ צעת חזרתה פז"פ ונכנסו צז"ח עתה עיי הסעודה של פורים גורם להעמיד אותם הארות זה וכו' נמלא מה שכחצ לעשות פרלופה ולהגדילה עיי מתנות לאציונים ר"ל להעמיד המוחין. לא להגדילה לכתחילה עיי מתנות לאציונים, כי יע"ח :

רד) ש' כתב הרב בדף הג"ל ענין סעודת פורים וכו' שהמוחין של הנקבה נקרי' י"ה וי"ה ונעשים מבחי' י"ה והם נמשכים זה עיי אכילה ושתייה וזהו פי' אכילה לכל י"ה שתייה ש"ה י"ה כי עיי המאכל והמשחה ננושכין לה מוחין הנקבה י"ה נמלא מוחין דנוקי' נקראים י"ה, ה"שאלה המוחין בכל מקום הוי"ה או אלהים מדוע מוחין דנוקי' נקראים י"ה ל"ל :

ת' מה שכתב מוחין דנוקבה הם י"ה כלומר הנשים דעתן קלות יש לה דוקא מוחין חו"צ ויש לה מוחין י"ה מאימא וי"ה מאבא ר"ל חכמה ובינה מאו"ח :

רה) ש' כתוב בסדור צברכה אחרונה דמגילה וז"ל הרב א"ת ריבנוי והדן א"ת דיגנוי והנוקס א"ת נקמתינוי והנפרע לנו מזרינוי והמשלם גמול לכל אויבי נפשנוי הם חמשה כנגד כי אותיות **מנצפ"ך** מדוע בשלשה ראשונות יש כל אחד א"ת ושנים אחרונים לא יש א"ת :

ת' בשלשה ראשונות שהם גבורות דאבא וגבורות דאימא וגבורות דז"ח פועלים עיי המלכות שהיא נקי' א"ת והשנים אחרונים שהם גבורות דלאהי וגבורות דרחל הם עלמס מלכות לפיכך לא כתב א"ת, מרי' שד"ה :

שורת ענין ר"ה

רו) ש' כתב הרב צנהר שלום דף לי' ע"ב אות ג' וז"ל, מ"ש צענין הנסירה שביום א' ננסר פרלופ לאה וכתר דרחל והלא רחל עלתה בזקיפות עד כתר דז"ח ולקחה מקום לאה, ואפשר כשנדחו הפרקים האמלעים דאימא מחצ"ד דז"ח בהגדול הגבור והנורא ירדה עמהם עכ"ל, ה"שאלה היא אימתי ראינו רחל עלתה בזקיפות עד כתר דז"ח ולקחה מקום לאה בזקיפות שהם קודם צאהבה קודם הנסירה ל"ל, וכתב צע"ח ש' הנסירה פי' א' ד' פי' ע"ח שורה י"ה וז"ל, אך צר"ה בהיותה צאחי' עלתה עד הכתר וכו', נמלא ג"כ מע"ח כתוב צר"ה עולה כשהיא צאחי' עד הכתה, איפוא ראינו בזקיפות עלתה עד הכתר ל"ל, כי יע"ח :

ת' כתוב בסדור של ר"ה בזקיפות בהשם בזקיפה צ' כתוב להעלותם אחורי קשר של תפילין שבכתר ולהמשיך להם וכו' העולים רי"ח, מ"ש הרב צע"ה שער הנסירה פי"ח אך צר"ה בהיותה צאחי' עלתה עד הכתר גם עתה הגדיל פרלופה גם עד הכתה, כלומר בהפרש שיש מחול לר"ה בחול עולה הנקודה עד הת"ת וצר"ה עולה הנקודה בהיותה צאחי' עד הכתה, וצעמידה כשנדחו הפרקים האמלעים דאימא מחצ"ד דז"ח בהגדול הגבור והנורא ירדו עמהם וכשנגדל פרלופה עוד עולה עד הכתה, זה ההפרש מחול ליום ר"ה, מחכמי הישיבה :

מנוחקות מניחים רושם מומשי נרגש משא"כ
כמים אינם מניחים רושם כ"כ חבל יש קלח
רושם כנודע עפ"י בחוש :

אבל מכ שיש ל"ע כאן שהוא היפך מ"ש
צ"ח שער ט"ל פרק י"ג וז"ל ורחל
מעלה מ"ן כרשימו של החסדים הראשונים כי
הגבורות אינם מניחים כ"כ רשימו כמו החסדים
ע"כ לפ"ן מנחור שהחסדים הם המניחים
רשימו יותר מהגבורות והוא היפך מ"ש צנכר
שלים שהגבורות מניחים רשימו ולא החסדים
ואכת"ל וז"ח כיע"ח. מהמגיב נר"ו :

ע"צ ולא הויות פשוטות ולמכ כאן הם ג"ש
כ"י כיע"ח :

תשובה מ"ש נכ"י דאנא נכנסין תוך
כנוק ר"ל צינות וגבורות דשניכס
אחר כחילוף שחס נכנסין נכ"י דאימא ונכנסין
כנוק וכשנכנסין מוחין דאנא בתוך נכ"י
דאימא אז לוקחים לבוש מנכ"י דאימא ועל
זה כלבוש קרא אותם נכ"י דאנא נכנסין.
ומ"ש מוחין דחצ"ד דנכ"י הם הויות פשוטות
וען מוחין דאנא הם הויות ומוחין דאימא
אז"כ לכן תפס מוחין דאנא הויות. מהר"כ
אוצר החכמה **שד"כ** נר"ו :

א"ה וברב שמן ששון לשכ"ו (דק"ט ע"ח)
נרגש מענין הויות וכי דיכולים לפרש
דפירושו ג' הויות הפשוטות מג' מוחין דהויות
דע"צ של חצ"ד דנכ"י דאנא יע"ש וקרוצ הוא
לומר שהוא רק בדרך רמז בחינת **מגלה**
נרמז הויות פשוטות חבל לעולם המוחין הם
ג' ע"צ או עסמ"צ כנודע וכיע"ח :

גשם **שאלה** כחוב נשכ"ו (דק"ט ע"ג)
ח"ל שבמוחין של כנכ"ב
נקרא י"ה י"ה ונעשים מבחינת **יה** וכס
נמשכין זה ע"י אכילה ושתייה וכ"י ע"כ ל"ל
כמוחין בכל מקום הם הויה או אלהים שלימים
ולמכ כאן במוחין דנוק' הם י"ה י"ה כיע"ח :
תשובה מפורש כטעם בפע"ח שער הפורים
פ"ח וז"ל והנה זה נעשה ע"י
אכילה ושתייה צימי הפורים האלו וכ"י חבו
אכילה **הכל י"ה** כי ימשכו אליה כמוחין שכולם
בסדר י"ה כמ"ח צמ"ח וגם שתייה פירוש שח
י"ה והוא סוד החו"צ כנקי י"ה י"ה כי הדעת
שלה הוא ק"ל מלך הגבורות ולית זה אלא
נכ"ו דתרין מוחין גליפין זה ע"כ ובאכילה
היא צ' י"ה צמילוי יודין דע"צ וכס מלך אנא
ובהשתייה צ' י"ה צמילוי יודין דס"ג וכס מאימא
וכמ"ש בפע"ח שם וכיע"ח :

שד"ם **שאלה** כחוב נשכ"ו (דק"ט ע"ג)
ח"ל והנה בכל שנה צימי
הפורים כדי לקיים בהרא"ה כח"י אנו לריכין
לעשות ג' מלות וכס קריאת **המגילה** כדי
להמשיך ולגלות בהארכ הכ"ו היחלאת לחון
בגילויי והנה לריכות שתי בחינות אחרות הא'
בחינת

כונות הפורים

שנא **שאלה** צימי הפורים ל"ל מהו ככונה
בחפילות אם הוא לתקן זר"ן
דכללות השנה והוא צו"ן בגדולים כמו כל
ימים טובים. או כמו הפילות בחול צו"ן
הפרטים דאותו יום שחס יעו"ר וא"כ לא יש
כפרש ציוס פורים אלא דוקא שמתגלה הארת
יסוד דאנא שנשאר צו ציוס כיע"ח :

תשובה מנחור צספר חו"ח (דס"ח ע"ח)
ח"ל אלו המלות דפורים (כגון
קריאת המגילה ומתנות לאביונים וסעודה
פורים) הם צו"ן ככוללים דכללות השנה ר"ל
אצ"ע דיעקב ורחל ככוללים דכללות השנה לפי
שהם דרבנן ומ"ש צס"ח להטמיד בארת כמוחין
דא"ח שנכנסו בחפלה בשחרית כנוק' מדבר
צו"ן דכללות כ"ד שעות וצו"ן הפרטים כנתקנים
בכל חפלה עכ"ד נמלא שכונת החפילות דיוס
פורים הוא צו"ן הפרטים שחס יעו"ר וצו"ן
דכ"ד שעות חבל ע"י מלות קריאת המגילה
ומתנות לאביונים וסעודה פורים הוא חיקון
יעו"ר ככוללים דכללות השנה וגם מעמידים
בארת כמוחין שנכנסו בחפלה וכיע"ח :

נשב **שאלה** כחוב נשכ"ו (דק"ט ע"צ)
ח"ל גם **מגלה** בלא יוד
הוא עולה ג"י ע"ח כמניין ג' הויות כ"י כ"י
כ"י שחס מניין ג' מוחין דחצ"ד דנכ"י דאנא
כמתגלים שם במלכות ע"כ ל"ע דלעולם נוסריה
נכ"י דאימא הם הנכנסין כנוק' ולא נכ"י
דאנא ועוד מוחין דחצ"ד דנכ"י דאנא הם

מכ"י שיש חילוף הם
לוקחים איתם האת
לבוש

נח

וככלים דאצא חונס נכנסין, נראה שהכונה היא דצינה וגבורה דאצא דקודם החילוף נכנסין פה והלוי יסוד ימיני דאימא זלוקחים לצוש מנהיי דאצא, ועל צחינה כלבוש הזכ מיורי שמתקן פרלוף הנוקי וילאה הארת מרדכי מלפני המלכות עיין בשבכ"א מכרה"ג שד"ח גר"י :

שנה שאלה כחוצ בשבכ"ז (דק"ט ע"ג) וז"ל כבר ידעת כי היסוד נקרא חיש ושיקר הארת יום זה הוא גילוי יסוד דאצא וכו'א זכר וצחינתו מלוכש צחוק יסוד דאימא לכן אמר מנות צחיו ח' כי אות תי מלד הנוקי באופן כי צי מנות הם ח' מלד אצא שהוא מ"ז דמנות, ואחד מלד היסוד דאימא כנז' והם איש שהוא יסוד דאצא לרעהו שהוא יסוד דז"א ע"כ קאת י"ל כי מחללה מובן שהיסוד דאצא שנקרא חיש הוא מתגלה ונחון הארתו לרעהו שהוא הנוקי כי עתה כונתו לתקן הנוקי ואח"כ אומר חיש שהוא יסוד דאצא לרעהו שהוא יסוד דז"א, וכו'א כיופך כנז' ועוד מה עניין יסוד דז"א כאן הלל שיקר הארת יסוד דאצא לריכב לבנתן טכסיו לנוקי ולא לז"א כנז' בשבכ"ז לעיל והיע"א :

תשובה האמת שכונתו להמשיך הארת יסוד דאצא לנוקי חבל ודאי שמקודם נמשך לז"א ונרמז צחינות חיש לרעהו וכשמחלש הארת יסוד דאצא צחוק יסוד דאימא וניתן לנוקי נרמז צמתנות לאציוניה, ולעולם בז"א נקרא רעהו ולא הנוקי ועיין תו"ח דס"ח ע"א שע"י מלות כנז' מתקנים ז"ן הקטנים דכללות השנה וגם מקיימים הארת המוחין דז"ן הפרטים דארתו יום, יעו"ש גמלא שרריך שיתוקנו ז"ן שיהם וכ"א נרמז באופן אחד כנז' והיע"א, מהמגיב גר"ו :

שו"ת מלוקטים

שנו) שאלה כחוצ בשפר מאמרי דז"ל (ד"ב ע"א) על מסכת צבא קמא וז"ל משא"כ בזמן שאין בית המקדש קיים וכו' חונה לריכב להעוררות התחתונים חלא נעשה מאליו יעו"ש וז"ש שכללא הוא שהעליונים לריבים

צחינה הארת היסוד שהוא דאצא צרהל לצורך תיקון צניין פרלופה כי לכן נכנסין המוחין כנז' צב כדי להגדילה ולעשותה פרלוף וזה נעשה צסוד מתנות לאציונים וכו' וצחינה השניה היא וכו' עוד לריך הארה שחלקיים צב צסוד המוחין עלמן שלו במהלצשים חוך פרלוף י"ם שלה צעת הדורמיטא וכו' חשאר הארת המוחין בהם קיימת ולא יסתלקו לגמרי כצשאר הזמנים ועניין זה חלוי צקוים מליה הארת וכו'א לעשות סעודת פורים משחה ושמחה עכ"ל **גמלא שיש** ג' מלות לגי חועלויות, מני"ה לגילוי הארת יסוד דאצא מתנות לאציונים לכניס בהארה צנוקי לתיקון פרלופה סעודת פורים לקיים הארת המוחין וחשאר קיימת, וצב י"ל דכלא כללא הוא דכמשכת המוחין וכל הפרטים שנעשה צתפלה הכל הוא **צחינת הפנימיות** ומלות מתנות לאציונים וסעודת פורים שהם צחילוניות צחינה הנעשה חוך ע"י נתקן צחינת ההארות כנז' שהם צפנימיות ? ועוד לעולם תיקון הנוקי הוא ע"י מוחין דאימא ולא ע"י מוחין דאצא ואין כאן ע"י הארת מוחין שציסוד דאצא 1234567 נתקנת הנוקי כיע"א :

תשובה צתפלה ג"כ חנו מתקנים פנימיות וחילוניות, כמו צעמידה מכונים פנימיות וחילוניות דפנימיות ופנימיות דחילוניות, נמלא שגם מצחינת החילוניות נתקן צתפלה ועתה ע"י קריאת במגילה מקיימים הארת יסוד דאצא צחינת הפנימיות יטן שהקריאה היא דיצור צפנימיות, וע"י מתנות לאציונים, וסעודת פורים, מקיימים צחינת הארת יסוד דאצא דחילוניות, ודע שע"י ג' מלות חלו מתקנים ז"ן ~~בקטנים דכללות השנה וגם מקיימים הארת המוחין של יסוד דאצא של ז"ן הפרטים של היום, כילד צקריאה המגילה ע"י הצרכה מציאים ל"ם לז"ן דכללות השנה, צחינה פנימיות, וללם צ ע"י הקריאה, וגם צמתנות לאציונים וסעודת פורים מהקנים צכללות צחינת החילוניות דז"ן דכללות השנה וגם מקיימים הארת המוחין דחילוי דז"ן דארתו יום הפרטים ועיין תו"ח דס"ח ע"א :~~

ולעניין תיקון הנוקי ע"י היסוד דאצא **כב**

סדר החמים

כונות ישר שלום זמניות מ

להשתמש בהם אלא לראותם בלבד כדי להודות
לשמך על נסיד ועל נפלאותך ועל ישועותיך:

מזמור שיר חנוכה הבית לדוד וכו'

הקדמת כונות המגילה וכו'

מצות קריאת המגילה שהיא **דבור** להעמיד ולקיים הארת כלים
ואירות ומוחין ונרנחיי דהים מיה ובין דיעקב ורחל **דפניטי**
דאיך ואבייע דאביע:

בן נתבאר בס' הכונות כי המצות אלו דפורים הם להעמיד ולקיים
בנוק' שהם יעקב הארת המוחין דאויא שנכנסו בתפלת שחרית
בנוק' וצריך להבין באיזו פ"ט נמשכים מחדש כי אלו מצות גמורות
דרבנן שהם ביעקב ורחל שעיי ברכותיהם נבררים ועולים בירורים
ונמשבין מוחין חדשים ליעקב ורחל:

ומתנות לאביונים שהם **מצוה מעשית** להעמיד ולקיים הארת
כלים ואורות **בלבד דהים מיה ובין דיעקב ורחל דחיצו**. דאיך
ואבייע דאביע:

ואכילה ושתיה שהם **יה** והיא **מצוה מעשית** להעמיד ולקיים
הארת המוחין ונרנחיי דהים מה ובין דיעקב ורחל **דחיצו**
דאיך ואבייע דאביע:

להוד

להזקק ולהודרו לעשות סעודה אחר הפלת ישרית לכמה פעמים
 ידועים לי וגם בעוד שההארות הנ"ז בתוקפם אחר התפלה
 ולא יסתלקו אח"כ מהכלים הפגמים דשהרית כי תפלת המנחה היא
 בכלים אמצעים כנודע לסיכך כמעט קבלתי בקבלה לעשות הסעודה
 אחרי תפלת ישרית בעזרת האל :

ובל אלו הזמניות של הפורים הם בזוין הכוללים דכללות השנה וכן
 הוא במועדים פסח שבועות ריה ויוה"כ ופוכות שמגיע הבירורים
 החדשים של השנה ההיא למקום ההוא שבאיק מתעורר הענין ההוא
 עוד הפעם אלא שאינו בפועל לפי שאינו אלא ההעוררות הקדושה
 שמתעורר נגד הקלי"ה היא שנגדה להבניעה שלא תשלוט עוד
 שכיון שכבר נבדר הקדושה בפעם הראשונה כתגבר עתה הכל
 פעם להבניע הקלי"ה וכ"ז ברהמי המאציל ובהסדיו השישופים וכידוע
 כיו ליודעי העתים ולמביני מדע וכטבוא-כיו בדברי הרב הקדוש
 האריי זלחה ותלמידו מהרהיו זלחה לא בדברי זולתם כנודע ליורד
 לעומק דבריהם :

המנהג בפורים לכוין בכל הספילות שמ"ע כדרך החול, וכ"כ
 כפי השמיטה לכוין בצרכות חנוכה ופורים כשאר
 השנים ועיין בהקדמת דב"ש :

ציום שהעניית קודם מנחה המכסה לתת כל יחיד מחלית השקל
 ליד הגבאי וכיינו שמנח גרוש של הזמן הזה שהוא שיעור ג' דרכם
 כסף מזוקק ערך מאה ועשר חתיכות כדרכם כפי הרב בית דוד :
 וכדרך חגב רחיתי להעתיק פה מ"ש הרב עיר וקדיש הקדוש הוא

הרב סיבת דוד ז"ל בכ"י קונטרסו סודותיו והפלותיו. וז"ל כל קמ"ה (וכבר העתיק אותו הרב מכר"ם מיראגדה ז"ל בס' יד נאמן עי"ש, והוציא בס' מועד לכל חי סי' ל"א אות טו"ב).

מחצית השקל הוא צ"א ממעות העזברים לסוחרים

		פרט הצדקה		סרוי	גרויש
ואח"כ יאמר נוסח זה	כ	א	כרישא	צעד	השכינה
אני בצדק דמארי עיינין	יו"ד	א	ואח"כ	צעד	ליון
ומלדיקי הרבים עלי ועל	ה	א	ואח"כ	צעד	בית המקדש
עדת ישראל ה' הוא עושה חסד "	"	א	ואח"כ	צעד	הכיכל והאולם
לאלפים בגזירת אלהינו	ל"ה	"	ואח"כ	צעד	המפתח
מרחם הרחמים נדקה	ל'	"	ואח"כ	צעד	עזרת ישראל
עשה עמנו ממעון	כ"ה	"	ואח"כ	צעד	עזרה נשים
החביב מרשימו	כ	"	ואח"כ	צעד	חוב ישראל
דיקרא בה"ת הלי' יהוה	ע"ו	"	ואח"כ	צעד	חוב בני משפחהו
נדקה אנו נוחנים לאלהינו	יו"ד	"	ואח"כ	צעד	חוב עלמו ואשמו
	יו"ד	ח'	* כרי שמונה גרוש ורביע		

בקדושה בגזרת נדקה נאמנה עלינו שיכא חביב לבטלה אנו העושה נדקה רב להושיע ירושלם קריב נאמנה לפדיון חובותינו יהיה חמורה מאריה דאזילות צלותן ובעוהין אנו מצקשים ממך מטכרה כהר מזוהלח ומנכיר ט"כ העולם מכחיר עלי האי כהר צבאי

* ואם יעלה יותר חוסיף והפרנס לעשרה

שעתא רבינו דדיוקנא הנקראת בול הזיוה היא הנפרעת מן סגויים
 העושים לדקס כמ"ג בגמי חסד לאומיים העלתו. ואנה כי אלסינו
 אין לנו כן אלא אני מכויין לרומס קרן של ישראל סבא סמדבר
 עלי בלדקס את למח דוד עבדך מכרס הלמיה וקרנו תרוס בישועתיך
 כי לישועתיך קוינו כל היום ליון יקירין בפז חפץ מסולל משובחים
 ואני העושה לדקס בעד ליון סיונק מחביון זיו כסודין ללוסיין
 ובעוסיין בעד ליון לוטקיס אני סלועק עליס ליון במשפט ספרה
 ושביס בלדקס :

וכישפורט בעד ציון ימעט מקצבה ישארט בעד השכינה וכן בכל אחד
 הולך וממעט עכ"ל :

לישם יקבה"ו יאהרונהי בדחילו ורחיטו יאההויהה ורחיטו
 ודחילו איההויהה ליחדא שם י"ה אויא בנ"ה זרין ביחודא
 שלים יהוה בשם כל ישראל הנה אנחנו באים לקיים מצות קריאת
 המגילה לתקן את שודישה במקום עליון ויהי נועם וכו' :

להמשיי ישפע מביע לבי זיוני דהגיה דעתיק ואיא **ברוך**

זיווג פנימי איההויהה דחביד | דחנ"ת דעהי וח"ת
 זיווג חילוני יאההויהה דנהיי וחגית